

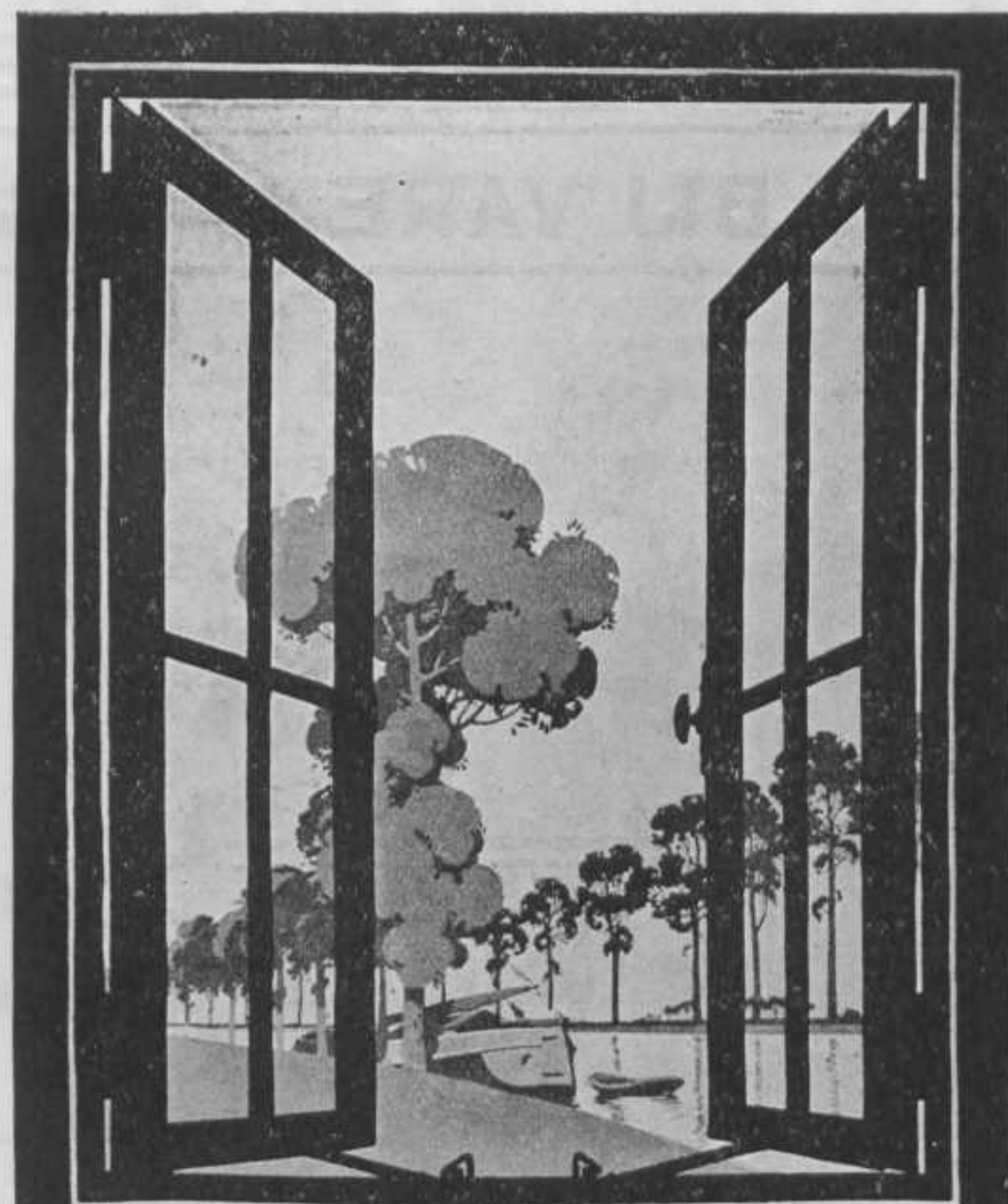

DE SPIEGEL

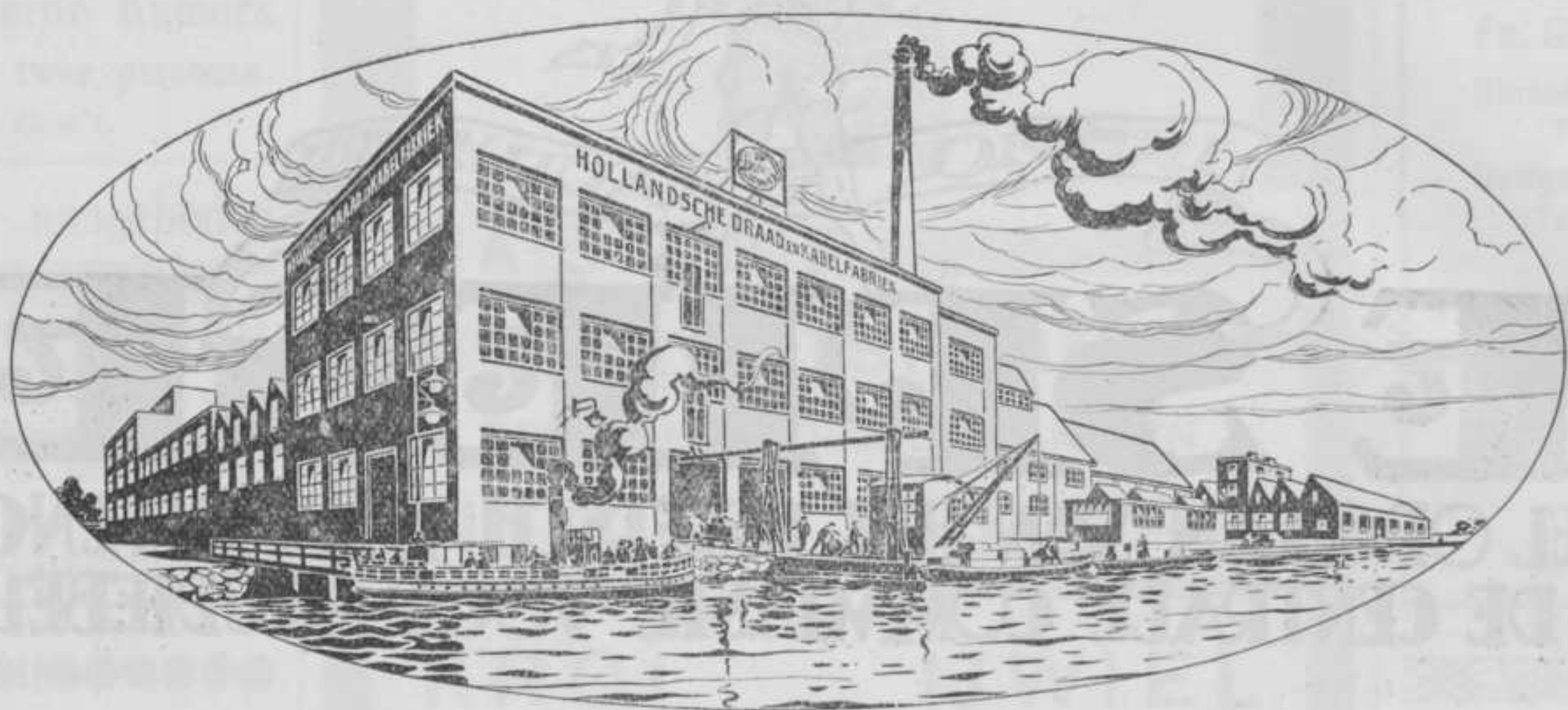
OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

LAGANUMMER
1876—1926

STALEN · RAMEN
DE · VRIES · ROBBÉ & CO
GORINCHEM

**„Laga” houdt steeds de naam
van Delft in de roeisport hoog;
de Nederlandsche Industrie
doet het op technisch gebied**

**PLAATS UW BESTELLINGEN
DUS IN NEDERLAND. WIJ
ZULLEN ER ALLEN GOED
— BIJ VAREN —**

**NAAMLOOZE VENN.
HOLLANDSCHE DRAAD- EN KABELFABRIEK
AMSTERDAM**

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: B. A. VAN NES, THESAURIER: E. Ch. CAMPIONI.
H. H. BOURDREZ, W. B. KLOOS, W. HULSHOFF POL, J. C. L. BAUDUIN, H. J. STOKVIS.

VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — DE LEDEN VAN HET D.S.C. ONTVANGEN HET BLAD GRATIS. — ABONNEMENT VOOR
NIET-LEDEN f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25. — ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMIN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT.

ZATERDAG 3 JULI 1926

LAGA NUMMER

1876

1926

REDACTIONEEL

Laga viert feest.

Voor vijftig jaar geschiedde het, dat de Delftsche Studenten Roei-vereeniging „Laga” geboren werd, een halve eeuw is het geleden, dat door eenige jongerejaars het initiatief genomen werd tot het oprichten van de roeiclub, die nu als jubilerende vereeniging het stralende bewijs is van haar levensvatbaarheid. In de jaren, die vergingen sinds de eerste Laga-booten de Delftsche wateren klieften, de jaren, waarin Laga gegroeid is tot de vereeniging, die zulk een eervolle plaats inneemt in de rij der Corpsgezelschappen, is veel geschied. Zij hebben perioden van depressie gebracht, maar steeds weer wist de naam van de godin uit de Noorsche mythologie haar getrouwen te inspireren tot het behalen van nieuwe lauweren.

De gevestigde reputatie van Laga op het gebied der roeisport heeft zij zich veroverd als kostbare prijs van jarenlang toegewijden arbeid, zoowel van leden als van bestuurderen der vereeniging. Het huidige Laga-bestuur heeft dan ook zeer terecht zich als taak gesteld, waar met zooveel genoegen op het verleden kan worden teruggezien en waar zulk een schoone toekomst wacht, ter gelegenheid van het vijftigjarig jubileum een gedenkboek samen te stellen, dat behalve bijdragen van oud-leden der vereeniging de geschiedenis der afgelopen jaren bevat. Dat het Bestuur in deze taak geslaagd

is, moge blijken uit de bespreking van het boekwerk in dit nummer. Maar boven de verdienste van een interessante uitgave blijft de ideële strekking: het vastleggen voor het nageslacht van de prestaties der mannen, die aan Laga hun krachten hebben gewijd. De groote daden van vorige geslachten zullen nieuwe generaties den weg wijzen tot „Laga's roem en voorspoed.”

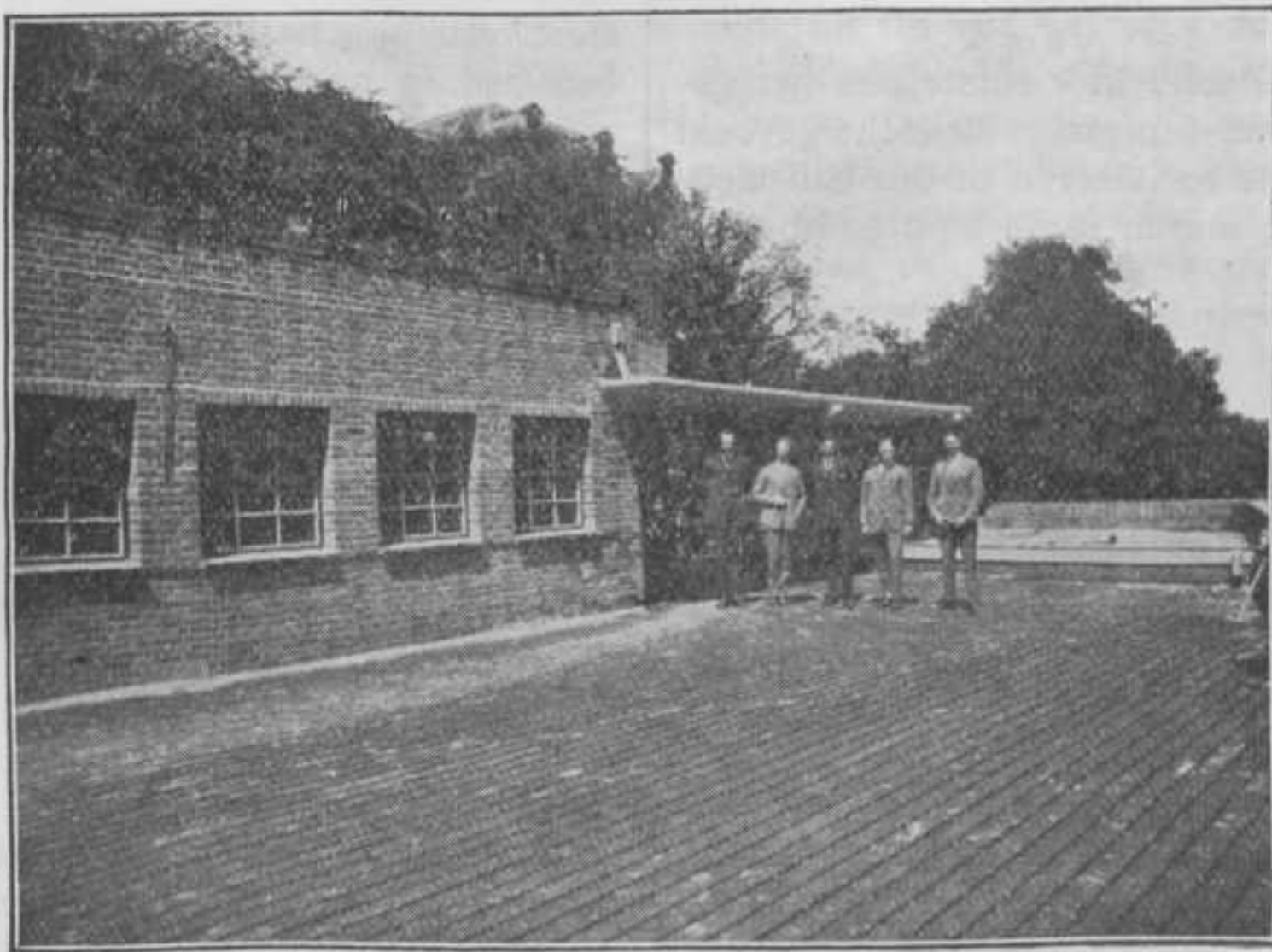
Laga neemt in ons Corps wel een zeer bijzondere plaats in.

Niet alleen omdat zij een vereeniging is, die ook in het buitenland den naam van Delft heeft hooggehouden, niet alleen om haar naar buiten gerichte prestaties, maar bovenal door haar intens innerlijk leven. Wel heeft dit ook zijn schaduwzijde. Het komt voor, al beperkt zich dit gelukkig tot een gering aantal leden der vereeniging, dat zij, die eenmaal onder de bekoring van de schoone godin Laga gekomen zijn, zich geen oogenblik meer aan haar charmes kunnen onttrekken, waardoor zij vergeten hulde te brengen aan onze liefvallige vrouwe: de Corpsmaagd.

Als opmerkelijk feit valt te vermelden, dat zij, die een leidende positie innemen, het-

zij als bestuurder, roeier of coach, zelden tot deze monogamistische categorie behooren.

Waar Laga trotsch kan zijn op dat sterke innerlijke leven, dat steeds weer zich uitte in successen, daar is het voor de Redactie van den Spiegel een groot genoegen haar gelukwensen te mogen

HET BESTUUR OP HET TERRAS VAN HET NIEUWE GEBOUW.

aanbieden aan de jubileerende vereeniging. De bekende coach Willy Spoelstra, onder wiens leiding Laga zoovele overwinningen heeft behaald, schrijft in zijn bijdrage tot het gedenkboek:

Naam te maken, dat is niets;
Naam te houden, dat is iets!

Om den naam te houden, die Laga heeft, daar is inderdaad „iets” voor noodig. Wij hopen, dat het aan het Bestuur van Laga gelukken mag in het nieuwe gebouw de roemrijke traditie der oude roeiloods voort te zetten. Wij hopen, dat het gelukken mag ondanks de zware handicap der nieuwe examenregeling dat „iets” te volbrengen, waardoor Laga zal blijven de vereeniging, waar wij allen, leden van het D. S. C., roeiers of geen roeiers, met trots naar opzien.

DE REDACTIE.

1876 — 1926.

Het is den oprichters van Laga helaas niet gegeven om hun geesteskind, na vijftig jaren bij het ingaan van een nieuw tijdvak een gelukwensch aan te bieden. Hoe zou hun hart sneller hebben geklopt indien zij in staat waren geweest om de feestelijkheden ter eere van de vijftigjarige, die zij immers ten doop hielden, bij te wonen. Dat zij nog immer dezelfde warme belangstelling voor hunne vereeniging hadden is in 1924 nog gebleken bij monde van den Heer E. F. Intveld, Laga's laatst overgebleven oprichter, helaas ook reeds overleden.

Laten wij de nagedachtenis aan de drie oprichters de Heeren F. J. A. van Vollenhoven, E. F. Intveld en J. B. Gardenier in dankbare herinnering in eere houden. Laten wij verder hen bedanken die Laga gemaakt hebben tot wat zij op het oogenblik is, geducht in Nederland en gevreesd in het buitenland!

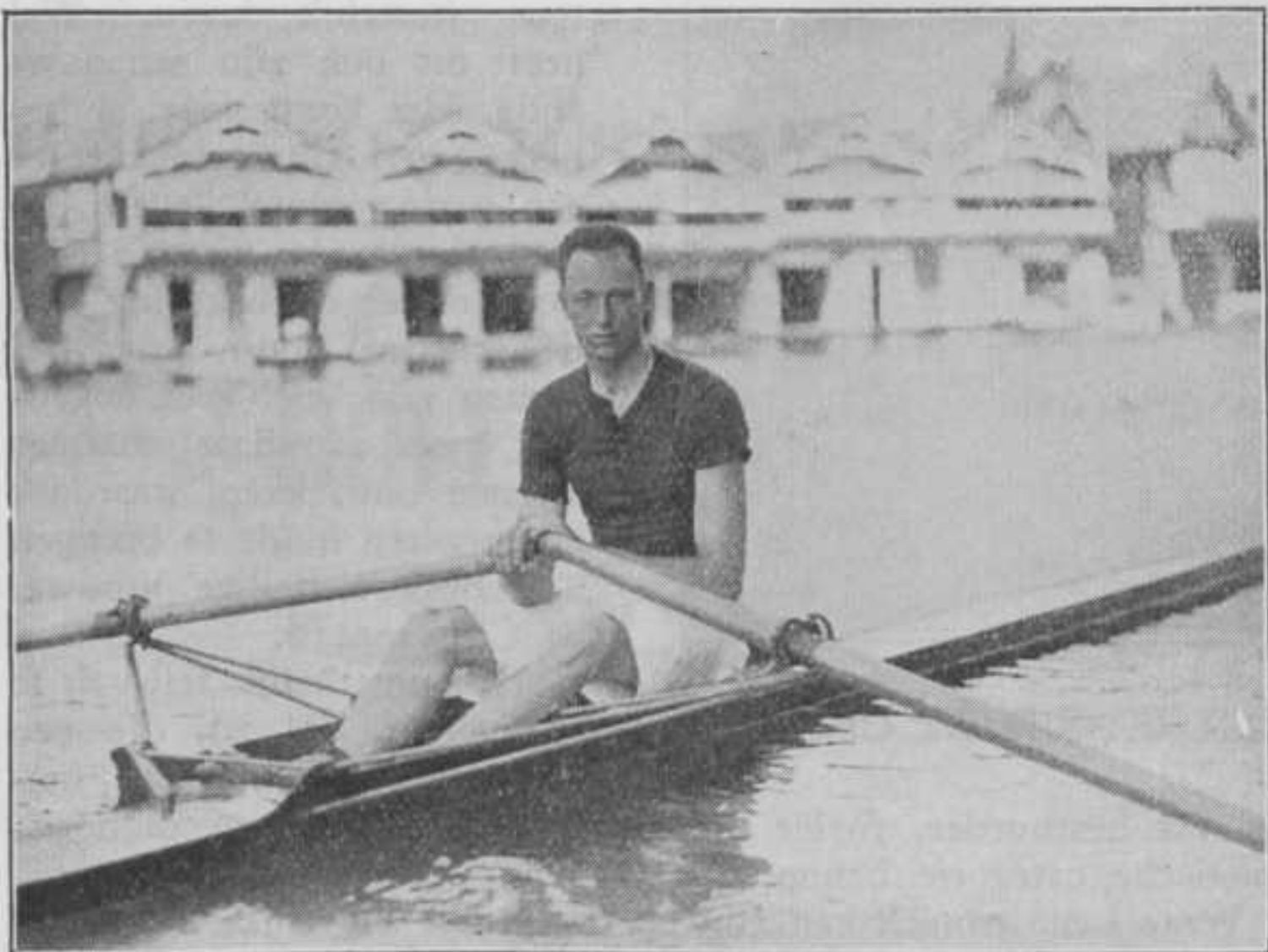
Donkere wolken hebben zich dikwijls boven de jubilaresse samengepakt en telkens weer brak een periode van zonneshijn aan, waarin vreugde heerschte over de reeds verloren gewaande roem. Zij, die in de moeilijke jaren hebben geholpen om de vereeniging weer nieuw leven in te blazen, daarbij blootstaande aan den spot en onverschilligheid van een deel van het corps, hebben getoond te begrijpen wat de Laga-geest, in den besten zin des woords, beteekent en zij zijn het die wij in het bijzonder hier willen eeren.

Moge Laga haar hooge positie handhaven en versterken en moge hiermede samen gaan eenzelfde goede verstandhouding met het Corps, daarmede den basis vormend voor een tweede halve eeuw van roem en voorspoed! Met vast vertrouwen zien wij den toekomst tegemoet, een vertrouwen dat wordt gesterkt door de schitterende successen van de laatste jaren!

Th. P. TROMP.

DE LAATSTE VIJF JAREN.

Wie in het voorjaar van 1921 als schuchter eerstejaars het gebouw van Laga bezocht, zal zich wel eenigszins bekocht gevoeld hebben, toen hij zijn nieuw-gekochte roeikleeren in een half-weg-gerot kastje, met bedenkelijk groote mazen in de kippegaasbedek-

EIJKEN, winnaar der Diamond-sculls.

king, ging opbergen. En hij zal er zich niet erg thuisgevoeld hebben, toen hij in het heiligdom der race-roeiers den homerischen lach van Henk van Royen hoorde daveren bij de glossen van Big Haasnoot en Arie Schot. De oude vier gaat zeker uit, vier reuzen van kerels, geroutineerde roeiers met een eerbiedwaardig aantal blikken: de hoop van Delft op de naderende Varsity. En dan is er nog de jonge vier en acht, met de lange Wim Terwogt als slag, die juist lang genoeg is om de acht over de zonderlinge uitbouwsels heen te tillen, wanneer de boot te water gebracht wordt. Op de boegplaats zit Willy Spoelstra, en er is de onwaarschijnlijke Armand, over wien later fantastische verhalen de ronde doen; en de oude Doos, met een vinger aan zijn rechter oog; Max stuurt, hoeveel malen zal hij Laga nog ter overwinning voeren!

Onder Kolff's leiding in Rotterdam oefent Eyken, de snelste man ter wereld, die op de Varsity buiten mededinging roeit.

Wij gaan naar Varsity, Hollandia en dragen met trots den Laga vlag, en voelen ons bovenmatig, omdat we lid zijn van zóó'n vereeniging. Dan, na de wedstrijden in Nederland trekt Laga met Eyken naar Henley en met vier en acht naar Frankfurt. Wij, hier in Holland, grijpen 's morgens en 's avonds naar de courant en praten over kansen, alsof we er alles van wisten. Maar in Frankfurt verloor de acht, hoewel Laga's reputatie op een geheel ander gebied gevestigd werd. Uit Engeland kwam eenige malen het bericht dat Eyken zijn voorwedstrijd gewonnen had, en eindelijk — durfden we 't hopen? — de finale! De Diamond-sculls naar Delft, en een ontzaglijk feest met fakkels en muziek en een huldiging, zóó spontaan, dat „the young dutch giant” de kleinste man ter wereld werd. In September nog een Europeesch kampioenschap en natuurlijk den Holland-beker, en de groote Frits verdween.

In het najaar kwam de gezellige tijd van het dagelijksch oefenen der jonge roeiers op het gammele loodsje, waar op gezette tijden een groote kring om het kachelkje, luisterde naar de verhalen van oude race-roeiers, terwijl velletjes en truitjes te drogen hingen, en Willy Spoelstra en Pietje van Niftrik af- en aanvoeren om hun hardleersche discipelen de eerste beginselen bij te brengen. Hier oefende Willy Rösingh zijn stijve gewrichten, trok Teun zijn dagelijksch baantje vaste banken en demonstreerde de spichtige Dé zijn holle rug. Langzamerhand werden de jonge roeiers in viertjes gezet en kwam de concurrentie voor een plaats in een ploeg. Later gingen de oude roeiers oefenen, een oude vier, met Herman Thal Larsen en de goede oude Joes Alting, en er was weer een echte oude acht. Nadat in Holland bijna alles gewonnen was, ging er een Laga-acht naar Barcelona. Dit was de eerste van een tot nu toe ononderbroken reeks van expedities met den Roeibond naar het buitenland, waarbij de grondslagen gelegd werden voor onze groote vriendschap met den heer Coblijn „den vader der roeiers”.

Dan was het alweer groentijd en werkten kaalkoppen aan de verfraaiing van de loods en het grasveld, of werden geëxploiteerd als tuinlieden en snoeiden ze de heesters van het park bij den ingang. Op de groenenwedstrijden vormden smakelijk-bijgeverfde candidaat-leden in vaak bedenkelijke kleederdracht een zeer gewaardeerde eerewacht voor den Senaat. In October weer het verschijnen van een aantal adspiranten, die Kees in weer en wind het handwerk bijbrengt, en er komen weer een snelle jonge vier en acht. De oude vier is al vroeg met oefenen begonnen, maar 10 dagen voor de Varsity moet de boeg vervangen worden en Jopie Posno, hoewel aan 't afstuderen, gaat meeroeien en helpt de Varsity winnen. Verder was het drukke roeiseizoen een voortdurende strijd tegen de Amstel, in junior- en seniornummers, totdat ze bij de laatste wedstrijden geklopt werden.

En de Laga wedstrijden in 1923! In dezelfde landelijke omgeving, die Hollandia zoo aantrekkelijk maakt, maar nog bekoorlijker door de sfeer van opgehaalde herinneringen aan vroegere Varsity's, nog bewaard in naïve schildergewrochten op de muren en prachtige verhalen van kroegjes-bazinnen. En een stralende Julizon bij de gezelligheid van het feestend Corps, met lustrummeisjes en reünisten. Hier werden de overleveringen uit vroeger dagen weer werkelijkheid. En de mooiste werkelijkheid was toch wel de bekranste Laga-oude-acht.

Als gewoonlijk ging Laga naar de Europeesche kampioenschappen en dat de Como-vier niet won, lag ditmaal meer aan de Italiaansche motorboten dan aan de snelheid van onze vier.

Het seizoen 1924 bracht ons door de juist-ingevoerde nieuwe studieregeling geen snelle jonge ploegen. Onze pseudo-oude vier ging naar Frankfurt en kwam met een prijs terug, die echter geen roeiprijs was. Maar de fameuze overwinningen van Teun en Willy op de Olympische spelen en op de Europ. kampioenschappen gaven ons een jaar, dat als een gloriejaar in onze geschiedenis genoemd zal blijven!

Weer kwam een nieuw jaar met nieuwe knapen, uit welke Kok een snelle jonge acht modelleerde en Willy coachte zijn laatste Varsity-vier, en weer werd het eene nummer na het andere gewonnen. De Laga-acht ging naar Praag en als zoovele malen wachtten we in spanning de couranten: het Europeesch kampioenschap was met een meter verschil voor de Zwitsers.

Dit jaar is nog niet ten einde, het is voorbarig er iets van te zeggen, we krijgen nog Lagawedstrijden, kampioenschappen. Het seizoen is door ons goed ingezet, maar we hebben tegenstanders als in 1923, en des te eervoller zal het zijn om te winnen!

* *

Nu zijn deze jaren historie geworden en soms lijkt het ons een ononderbroken tijd van blijvend enthousiasme, waar we nog middenin leven, en dan weer lijkt het een reeks van langzamer-

hand vervagende herinneringen aan louter prettige dingen, gezamenlijk uitgehaalde kolder en gekke toestanden met hier en daar een weemoedig glimpje van vrienden, die weggingen. En als we denken aan den jaarlijkschen aanvoer van nieuwelingen, zagen we er vele na een jaar verdwijnen, maar ook vele blijven, die elk jaar hun enthousiasme overdroegen aan de jongeren en voor de goede

EEN MIJLPAAL IN LAGA'S GESCHIEDENIS....

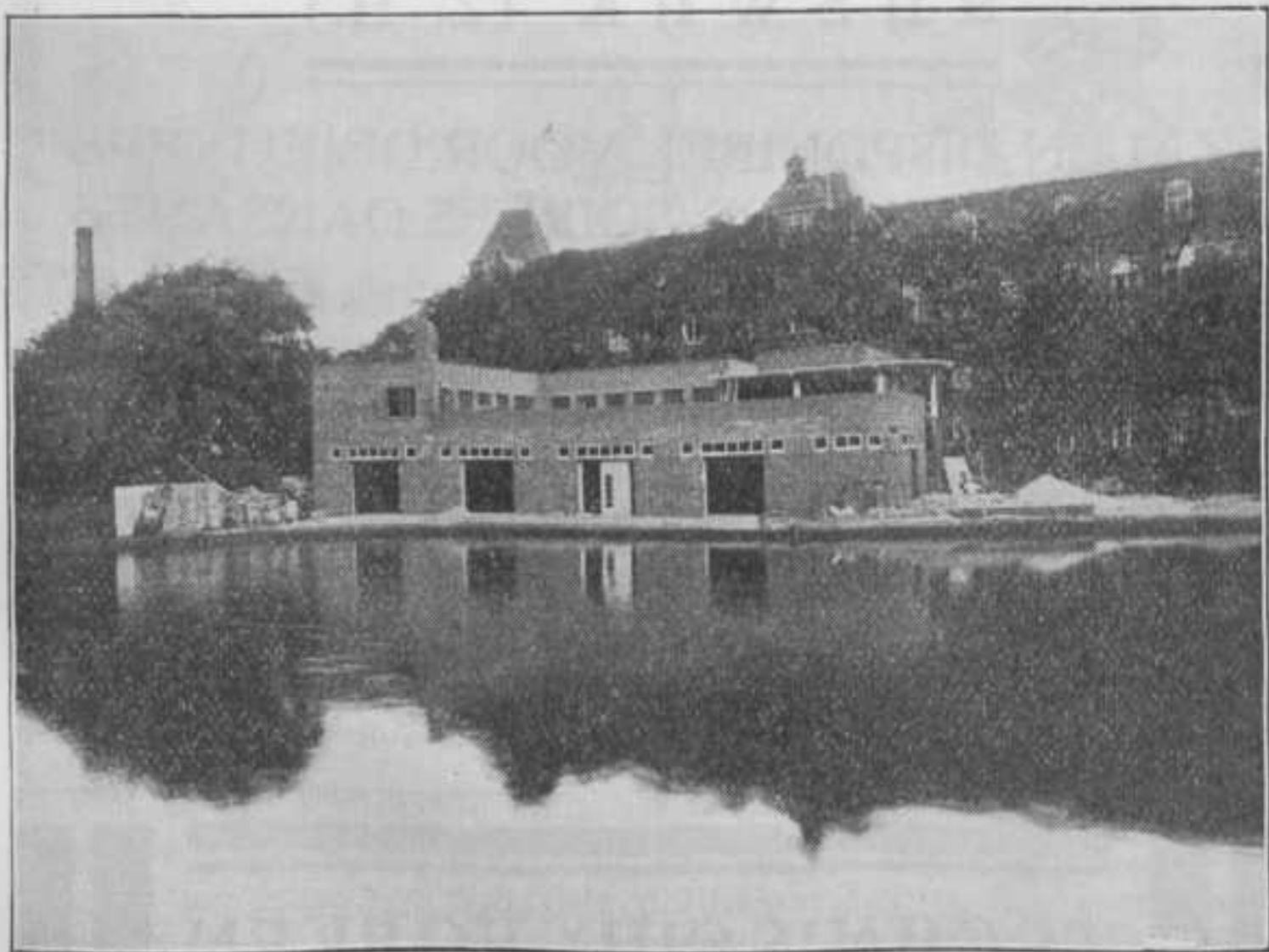
Aan den vooravond van één der belangrijkste gebeurtenissen in Laga's historie het oogenblik waarop de nieuwe woning betrokken zal worden, is het niet oninteressant terug te grijpen in het verleden, teneinde aldus te kunnen nagaan welke factoren op de verwezenlijking van dit ideaal van vele generaties hun invloed hebben doen gelden.

Weinige vraagstukken in het verenigingsleven der Delftsche corpsverenigingen zullen, wat langdurigheid en omvang betreft, huns gelijken kunnen vinden in Laga's „nieuwe-loodskwestie” welke al dateert uit 1896! Dientengevolge is het moeilijk om nu reeds de belangrijkheid van de oplossing van dit vraagstuk te realiseeren en zullen er eenige jaren over heen moeten gaan al eer den juiste invloed hiervan op het interne leven van Laga kan worden beoordeeld.

Het lijkt geen twijfel of het fraaie gebouw aan de Nieuwe Laan, waar wij allen, en met recht, zoo trotsch op zijn, zal den wederopbloei van het fuifroeien ten gevolge hebben en wat goede fuifroeiers voor Laga beteekenen, hebben de laatste jaren en speciaal dit seizoen wel afdoende bewezen!

Toch ook voor hen die zich meer aangetrokken gevoelen tot het standpunt: minimum inspanning en maximum vrijen tijd, biedt bv. het ruime terras onbegrensde mogelijkheden.

Aldus belooft het nieuwe gebouw (het woord „loods” is als minderwaardig afgekeurd) een mijlpaal te worden in de annalen van onze vereniging.

Toen op 13 April 1876 Laga werd opgericht en de eerste boot was aangekocht deed zich al direct de behoefte gevoelen om aan dit merkwaardige inrigged en wit geverfde schip een goed onderdak te verschaffen. In den beginne bestond dit „onderdak” slechts uit een ligplaats op een bleekveldje bij den molen van Lans aan de Vest, een terrein waar de toenmalige Laga-leden onder aanvoering van de Heeren van Vollenhoven en van Kretschmar het breeuwen konden beoefenen, daar de „Sirene” niet erg waterdicht was en

stemming zorgden, menschen die jaren lang hun beste krachten aan Laga gaven. Velen zijn voor het jonge geslacht legendarische figuren geworden, zooals de groote mannen uit nog vroeger jaren het voor ons zijn. Ik zal er een noemen: Willy Spoelstra. Leest verder het Gedenkboek.

Maar we kunnen ook trotsch zijn op hen, die thans voor Laga werken, zoowel als roeiers als anderszins, er zijn er gelukkig nog vele: Teun, die altijd bereid is om te roeien, wanneer het gevraagd wordt; Kees, wiens onbluschbaar enthousiasme velen jongeren tot voorbeeld is; en dan moet nog een genoemd worden, Theo Tromp, die vier ononderbroken seizoenen roeide, die de loodsplannen van Willem Fuhri, Theo van Dort en Henk van Royen, verwezenlijkte en jarenlang als President Laga's belangen behartigde, zooals weinigen voor hem zullen gedaan hebben. Wij hopen, dat zijn roem lang zal voortleven in Laga's nieuwe tehuis en dat komende generaties zijn naam met eerbied zullen noemen.

Dank zij den menschen, die tijd en moeite en opofferingen over hadden voor Laga's roem en voorspoed, kan het tegenwoordige geslacht voortwerken om Laga's plaats in de roeiwereld en in het Corps te handhaven en te verbeteren. Wij hopen dat in de komende jaren zal voortleven dat alles, wat deze laatste vijf jaren gekenmerkt heeft: de gezonde, sportieve stemming in de boot, die wars is van gekanker en oude-mannetjes-geleuter, de eerlijke geest tusschen roeiers en coaches, die egoïsme en onredelijkheid uitsluit, en een voortvarend bestuur.

Dan zullen de velen, die komende lustra bijwonen, kunnen zeggen: Dit is het Laga dat groot was in mijn tijd, en ik ben blij het onveranderd terug te vinden!

J. M. SCHOUWENAAR.

deze methode van repareeren nogal eenvoudig en doelmatig bleek te zijn. Naarmate het ledental en het materiaal zich uitbreidde werd een loodsjie onontbeerlijk en na vele onderhandelingen kon men tot den bouw overgaan (1877) op ongeveer dezelfde plaats waar nu de oude loods staat. De ruimte bleek echter spoedig onvoldoende te zijn en in 1879 werden grootsche plannen gesmeed voor een nieuw schuithuis „hetwelk grooter en gerieflijker zal zijn dan de oude loods.”

Het bedrag wat hiermede gemoeid was (f 3000.—!) kwam door middel van een obligatieleening bijeen en op 22 Sept. 1879 werd het nieuwe gebouw feestelijk ingewijd.

Er zouden slechts zestien jaren verlopen alvorens wederom nieuwe plannen gekoesterd werden voor iets nieuws. Het jaar 1895—'96 is dan ook meer bekend om haar interne belangrijkheid dan om wedstrijd successen. Blijkens het jaarverslag uit dat jaar had men toen reeds het oog op het terrein dat eerst in 1923 in Laga's bezit is gekomen! De secretaris toovt den lezers van het genoemde jaarverslag een beeld van de nieuwe loods voor oogen om van te watertanden: „Men zag die nieuwe loods al staan, met een aardig geveltje, aan de nieuwe vaart, naast het Bacteriologisch laboratorium, een gezellig lokaaltje op de eerste verdieping, een aangenaam balkon met luie stoelen voor vermoeide raceroeiers.” Men ziet hier den profetischen blik van dezen geschiedschrijver, het hier geschilderde ideaal is realiteit geworden!

Had het toenmalig gemeentebestuur van Delft niet een voordeliger wijze van exploitatie van het begeerde terrein gevonden, misschien was Laga dan dertig jaar eerder gaan verhuizen en zouden wij dan nu spreken over de oude loods, die zoo dringend verbetering behoeft! Hoe het ook zij, de illusies werden wreed verstoord en acht jaar duurde het voor de oude loods werd uitgebreid (1904); aan nieuwe loods plannen dacht men niet meer.

Vanaf dat oogenblik duikt onophoudelijk in bestuursvergaderingen en jaarverslagen het spookbeeld van een weggrottende loods weer op en toch moest het nog 22 jaar duren eer de oplossing was gevonden en uitgevoerd. Meer en minder succesvolle pogingen werden in het werk gesteld en telkens weer werd aan al deze plannen een abrupt einde gemaakt door de uiterst moeilijke terreinkwestie, totdat het jaar 1923 kwam, waarin een oplossing werd gevonden waarover men reden had te juichen. De eerste groote moeilijkheden waren overwonnen, en nadien is van stap tot stap den definitieven bouw voorbereid en zijn de benodigde gelden vergaard. Het is, na alles wat in de laatste jaren over dit onderwerp is geschreven, zoowel in de jaarverslagen als in de kolommen van de „Spiegel” en uit de talloze circulaires, wel vrij algemeen bekend hoe de ontwikkelingsgang vanaf Mei 1923 is geweest en is dus een verder uitweiden hierover overbodig.

Met het resultaat van dezen arbeid voor oogen kunnen wij met voldoening constateeren dat de idealen uit 1896 in 1926 in vervulling zijn gegaan en dat ons nieuwe gebouw op even hechte fundamenten is gegrondvest als Laga's roem.

Rest ons nog een woord van oprechten dank te brengen aan de redactie van „de Spiegel” voor haar lofw aardig initiatief om ook in hare gastvrije kolommen de vijftig-jarige van zich te doen spreken en aldus aan het halve eeuwfeest van ons dierbare „Laga” meerderen luister bij te zetten!

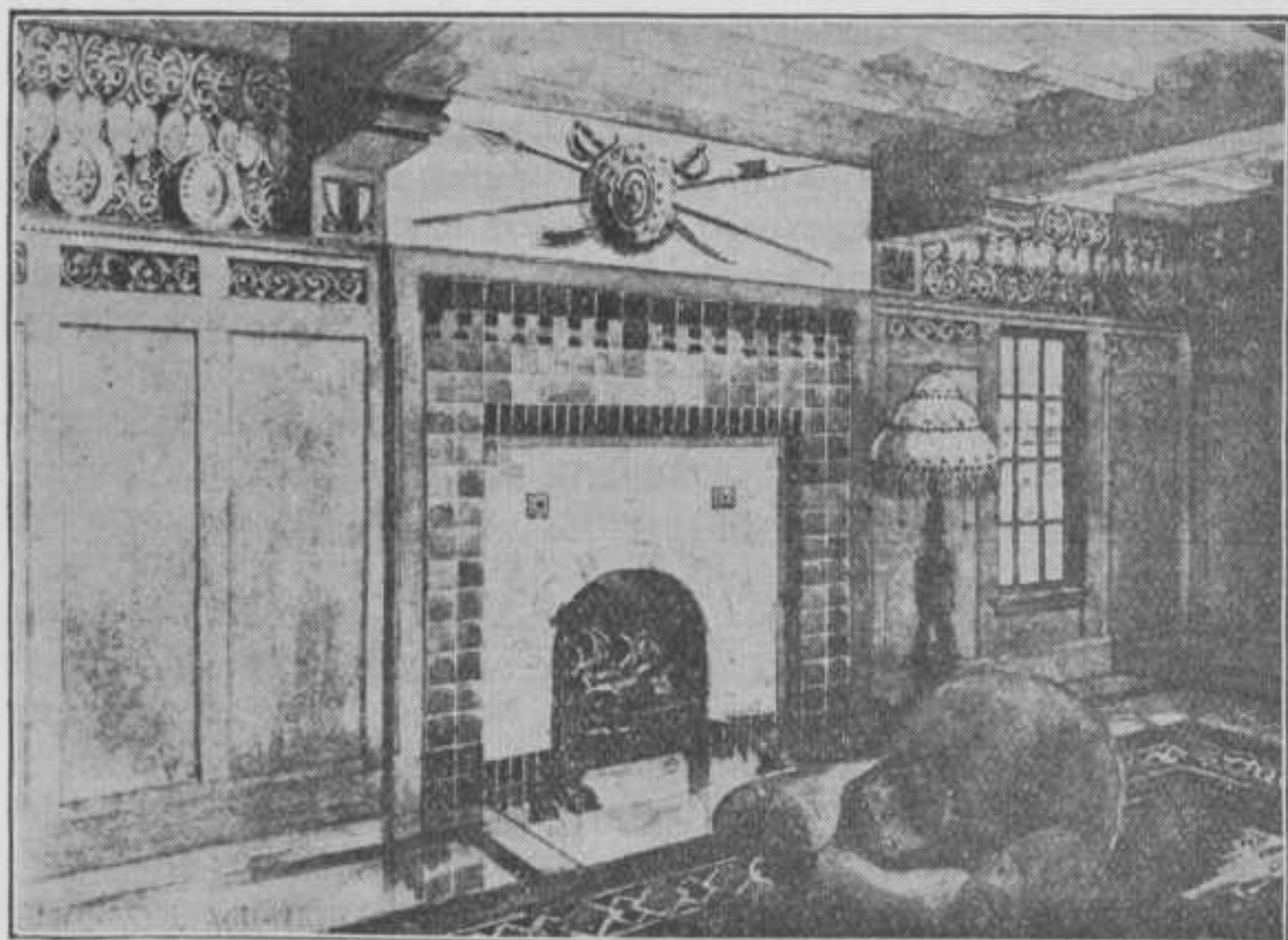
Th. P. TROMP.

PHILIPS
LUIDSPREKER
NATUUR GETROUW
GELUIDSTERK
SIERLUK

DE SFEER VAN GEZELLIGHEID ROND
DEN HAARD, BEVORDERD DOOR HET
GEBRUIK VAN
DELFTSCHE TEGELS

IN VERKOOP BIJ:
N.V. A. N. DE LINT
DELFT :: TEL. 646

BELEEFD VERZOEKEN WIJ U
ONS HET DRUKKEN VAN UWE
CONVOCATIES
OP TE DRAGEN, WANNEER DEZE
EENS BIJZONDER VLUIG GEDRUKT
EN VERZONDEN MOETEN WORDEN

ANDER DRUKWERK VOOR UWE
VEREENIGING
VOLGT VANZELF WANNEER U
MET ONZE BILLIJKE PRIJZEN
EN ONZE SNELLE WIJZE VAN
WERKEN BEKEND ZIJT GEWORDEN

DE MONOTYPE-ZETMACHINE
INSTALLATIE STELT ONS IN
STAAT OMVANGRIJKE BOEKEN
IN ZEËR KORTEN TIJD GEHEEL
COMPLEET IN PROEF TE GEVEN

BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
W. D. MEINEMA
HIPPOLYTUSBUURT 4
DELFT :: TELEFOON 160

Roeikleeding
voor „Laga” en
Delftsche Sport

Jercy's voor Hockey
„Rugby”, „Concordia” enz.
Katoenen en Flanelen
Roei- en Tennispantalons
LABORATORIUMJASSEN

Wed. J. Koolhoven & Zn.
Oude Delft 101-103
— TELEFOON 549 —

HOTEL CAFÉ RESTAURANT
„KUYS WITZENBURG”
RIJSWIJK (Z.-H.)

ZALEN DISPONIBEL VOOR DE JEUNERS
DINERS, SOUPERS, SOIRÉES DANSANTS
KEGELBANEN BESCHIKBAAR
GERENOMEERDE KEUKEN
WIJNEN ANTONIO AQUILAR

MOOISTE ZITJE VAN RIJSWIJK

AANBEVELEND
L. VAN STRALEN

TECHNISCHE BOEKEN

vindt men geëtaled bij
Boekhandel W. D. Meinema
Hippolytusbuurt 4

BOEKBESPREKING

GEDENKBOEK VAN LAGA.

1876—1926.

Uitg. W. WALTMAN.

Het bespreken van een gedenkboek van een Corpsvereniging door een Corpslid biedt zijn eigenaardige moeilijkheden. Hoe gemakkelijk toch zal het voorkomen, dat het Corpslid door zijn nauwe verwantschap met den geest, die uit de bladzijden spreekt, door zijn meeleven met de gebeurtenissen, die in het boek beschreven staan, in zijn taak als criticus tekort schiet en alleen nog maar oog heeft voor het schoone van de door de samenstellers verrichtte taak, daarbij vergetend, dat wil zijn critiek eenige waarde hebben, hij zich los zal dienen te maken van de banden, die hem als Corpslid binden aan de jubileerende vereniging.

Daarom zullen wij in onze bespreking de objectiviteit betrachten, die noodig is voor een recensie, vrij van Delftsch chauvinisme. Het gedenkboek bestaat uit bijdragen van verschillende leden en oud-leden van Laga, terwijl ook eenige stukken opgenomen zijn van vooraanstaande figuren in de roeiwereld, die niet voortgekomen zijn uit den Laga-stam. Van de bijdragen neemt het hoofdstuk: Een halve eeuw, van de hand van den President van Laga, den Heer Th. P. Tromp, een belangrijke plaats in. Het bevat de geschiedenis van Laga vanaf het oogenblik van geboorte tot op den huidigen dag. Zonder in een droge opsomming van feiten te vervallen, is de heer Tromp er in geslaagd een volledig beeld te geven van de ontwikkeling der vereniging. Wonderlijk doen ons de verhalen uit den oertijd aan, toen heftige discussiën werden gehouden over de contributie, die tenslotte bepaald werd op . . . f 5.00. Dat de oude tijd werkelijk „goed” was, althans goedkoop, blijkt ook uit het feit, dat de eerste Lagaboot gekocht werd voor de kapitale som van zestig gulden.

Op 2 Juli 1878 werd de eerste Varsity gehouden op den Rijn te Leiden. De oorsprong van deze klassiek geworden wedstrijden, waarvan Laga het record-aantal overwinningen houdt, was een uitdaging van Njord aan de Delftsche roeivereniging. Deze eerste wedstrijd werd een succes voor Laga, evenals de beide volgende Varsity's, waarna een periode aanbrak van zes jaar, waarin Njord onverslaanbaar was.

Laga groeide.

Een sterk verenigingsleven ontwikkelde zich en vormde de

basis van de groote successen van later. In de laatste jaren der vorige eeuw trok Laga naar Henley en hoewel geen overwinning behaald werd waren de prestaties van dien aard, dat men algemeen

R. KLEIN en F. A. BRANDT.
Winnaars „Minerva”-wereldkampioenschap Parijs 1900.

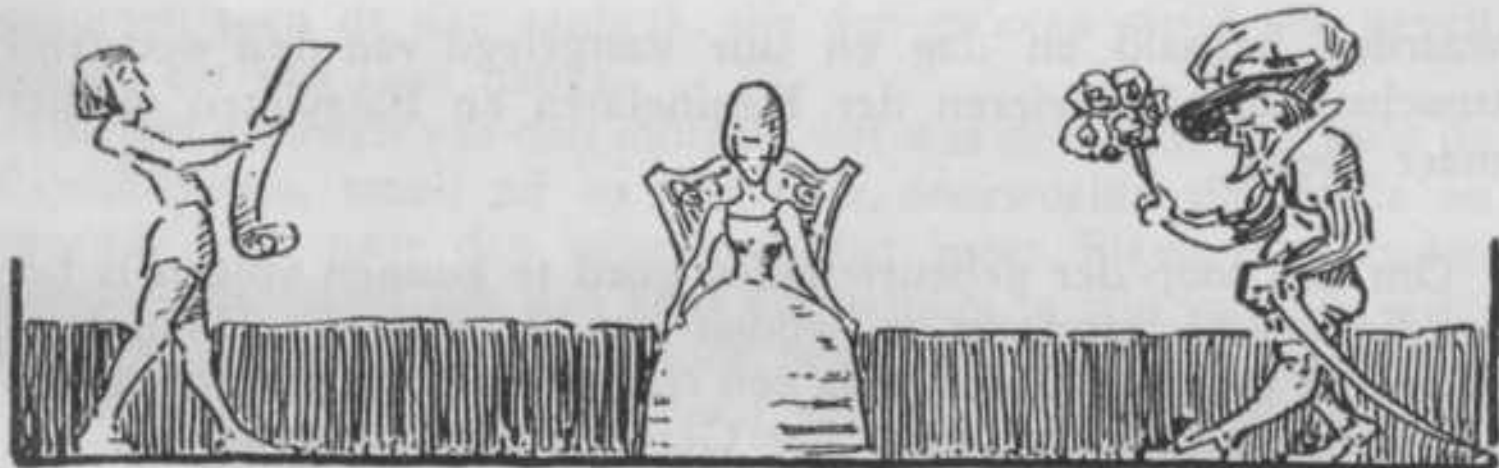
van oordeel was dat de roeisport ook in Nederland het internationale peil bereikt had. De wijze, waarop toenmaals door de Lagaploegen geroeid werd, was de orthodoxe Engelsche stijl: rechte rug, lange slag. Ofschoon die stijl tot in de perfectie werd uitgevoerd, bleek er toch iets te haperen, waardoor men niet het allerhoogste kon bereiken.

Aan de ploegen ontbrak „dash”, de belangrijke factor, waarmee men wedstrijden uit het vuur sleept.

Het jaar 1900 was een der culminatiepunten in Laga's geschiedenis: het jaar, waarin de heeren Brandt en Klein het wereldkampioenschap te Parijs wonnen, een prestatie, die tot Eyken's Henley-overwinning door geen Lagaploeg geëvenaard is geworden.

Het jaar 1906 en het tijdvak 1908—1911 waren zeer teleurstellend. Waarschijnlijk was dit te wijten aan het krampachtig vasthouden aan de oude stijl. Het is de groote verdienste van den heer Kouwer geweest om hiervan te durven afwijken na de verrichtingen van een Belgische acht gezien te hebben. Vanaf hier dateert de herleving en werden de succesvolle jaren 1912 en 1913 voorbereid.

De oorlog bracht allerwege inzinking op roeigebied, maar wonderlijk was het te zien, hoe na die moeilijke jaren de roeisport met sprongen vooruit ging tot haar tegenwoordig hoog peil. Aan het eind van zijn hoofdstuk wijdt de heer Tromp eenige regelen aan de loodskwestie. Deze dateert reeds van 1896. Jarenlang waren de jaarverslagen der secretarissen vol jammerklachten over de rottende loods, tot nu eindelijk 1926, het Lustrumjaar, de langverbeide oplossing bracht van het nieuwe gebouw.

FEUILLETON

DE OUDSTE VARSITY,

gestreden tusschen de Batavieren en de Kaninefaten op het meer Flevo *).

Het jaar — I spoedde zich ten einde en bij de wisseling van de negatieve en positieve jaartelling was het dat zich donkere onweerswolken samenvakten aan den politieke hemel der lage landen in het noorden aan de zee. Het conflict, dat reeds jaren smeulde tusschen Batavieren en Kaninefaten, dreigde tot uitbarsting te komen. De reden van de animositeit was gelegen in den naijver tusschen beide volken wat betreft de hegemonie op het meer Flevo. Dat de kwestie in een acuut stadium kwam had vooral tot oorzaak, dat de ontwikkeling van den bootenbouw **) een

*) Gemakshalve zijn door den schrijver de historische gegevens niet genegeerd, doch doelbewust verkeerd geïnterpreteerd.

**) Zie art. van Ir. Kouwer in Gedenkboek van Laga.

intens verkeer mogelijk maakte, waardoor geschillen van economischen aard niet konden uitblijven en een felle tarievenoorlog ontstond. Waar zulke ernstige oorzaken voor een gespannen verhouding aanwezig waren, daar behoeft het geen verwondering te wekken dat een geringe aanleiding voldoende was om het conflict in al zijn scherpste toe te spitsen.

Die aanleiding kwam op den vroegen nieuwjaarsmorgen van het jaar nul.

Eenige jonge Batavieren hadden gezamenlijk oudejaarsavond gevierd. De beker was van mond tot mond gegaan en immer weer bijgevuld. Eindelijk verkondigden twaalf hoornstooten, dat het middernachtelijk uur was aangebroken. De feestvreugde steeg ten top en men besloot een boot vol geestrijke dranken te laden om daarmede het naburige volk der Kaninefaten te bezoeken. Weldra bereikte men de roeiloods der buurstaat, waar juist eenige versch gelooid velletjes aan lijnen te drogen hingen.

Onmiddellijk werden deze door het slijk gesleurd en vertreden, waarna de jonge mannen de loods binnendrongen, de kastjes openbraken en het roeigoed door elkaar schopten.

Een kreet van verontwaardiging ging door Kaninefatenland, toen de feiten bekend werden. Onder het zingen van krijgshaftige liederen trok het volk door de straten. Door roekeloze agitators, die hun holle oorlogsfrazen slingerden vanaf de geïmproviseerde spreekgestoelten, werd de stemming tot het uiterste geprikkeld. De Batavierenconsul, de moedige Dinus, vader van de schoone Dina, werd bij zijn pogingen om het volk te bedaren gesteenigd met hunnebedden. Nu scheen een oorlog onvermijdelijk. Door het land der Batavieren, waar weldra de tijding van den dood van den moedigen Dinus doordrong, sloeg een golf van woede. Deze moord

Om alle bijdragen van het Gedenkboek te bespreken zou ons te ver voeren. Laat ons volstaan met te constateeren, dat zij zeer lezenswaard zijn en zeer goed ieder tijdvak afzonderlijk illustreeren, waardoor een mooi sluitend geheel is verkregen. Door de fraaie band en de vele teekeningen en foto's (alle Varsity-winnaars staan er o.a. in) is een ook uiterlijk zeer aantrekkelijk boek geschapen, waarmee wij de samenstellers hartelijk gelukwensen.

B. A. v. N.

HERINNERINGEN AAN DE OUDE LOODS.

Weet je nog wel hoe — deze gemeenplaats zal waarschijnlijk door velen in den mond genomen worden, nu Laga's verhuizing voor de deur staat en de oude bouwvallige loods met al haar ongerieflijkheden, maar toch ook met haar vele charmes, weldra een legendarische plaats in onze snel veranderende studentenwereld zal gaan innemen.

Voor velen is de loods meer geweest dan een kleedlokaal, wij hebben er menschen dagen, jaren, ja zelfs hun geheel veeljarig verblijf te Delft zien doorbrengen, zelfs herinneren wij ons een race-roeier, die om een einde te maken aan het eeuwige te laat komen, er met bed en kooktoestel geïnstalleerd en daar iedere avond door den coach ingesloten werd.

In den groentijd waren er vele attracties, de menagerie, bestaande uit de in de kastjes opgesloten, vreemdsoortige, kaalhoofdige dieren vond veler belangstelling. 's Winters bood de kleedkamer een geheel andere aanblik. Om de kachel verdrongen zich dikgeduffelde coaches en dampende roeiers in minder opzichtig toilet, terwijl de paarsgeneusde stuurlummeltjes zich vruchteloos ertuschen poogden te dringen. In dien kring onderhield men elkaar met het inleiden en nader bespreken van kiesche grappen. Boven de kachel en om de pijp daarvan trachtte men de klamme roeikleedij te drogen, vaak ten koste van afschuwelijke schroeiplekken.

De vele generaties die zich om deze „Je brûle tout l'hiver sans m'êteindre" warmden, weten maar al te goed dat dit alles niet zoo regelmatig was, als de spreuk zou doen vermoeden. Het steeds nijpende gebrek aan brandstoffen heeft in de laatste jaren aan menig onderdeel van „Het Gebouw" den vuurdood gekost. Dit had

eischte wraak. En terwijl het volk zich bedronk tot zijn oorlogsroes, terwijl de vlammen van haat oplaaiden in niets ontziende drift, in die sfeer van helsche ontzetting werd de leus geboren: Odin straffe de Kaninefaten!

Wonderlijk is de loop der historie, wonderlijk zijn de rasse wendingen en schakeeringen. Kan het zijn, dat iets van de gebeurtenissen in het verre oosten natrilde in de westersche luchten, kan het zijn dat iets van den geest van pacificatie neerdaalde in het gemoed der menschen? Het is mogelijk en het wordt zelfs waarschijnlijk als men den loop der geschiedenis nagaat, als men ziet op welk een onverwachte wijze een oorlog bezworen werd op zoo welbereiden bodem.

Het geschiedde dan, dat een oude wijze zich wist verstaanbaar te maken in het geweld der opgehitste partijen. Hij betoogde, dat waar aan de eer voldaan moest worden, een kamp tusschen beide volken niet kon uitblijven. Men diende echter geen bevrediging te zoeken in een bloedigen oorlog, die groote offers zou eischen aan beide zijden en voor altijd een gevoel van wrok en haat zou bestendigen, doch waar de aanleiding tot het conflict gelegen was in een incident op een roeiloods, daar zou het de rationeele oplossing zijn het geschil uit te vechten in een vreedzamen en sportieven wedkamp te water ***).

Weldadig werkten deze woorden op de opgezweepte gemoederen in beide landen. IJlings werd een commissie gevormd van tegenwoordigers der partijen en na korten tijd waren de voor-

***) Deze rede is het klassieke voorbeeld van oud-Germaansche welsprekendheid.

tot voordeel dat in den jongsten tijd aan het plaatsgebrek kon worden tegemoetgekomen door eenvoudig deelen van den wand op te stoken en door het ontstane gat gedeeltelijk een acht te steken, om zoodoende de bootenbergplaats uit te breiden. De opening werd verder zoo goed mogelijk afgedicht met de resten van tapijten en oude laga-stoelen. Van dit gat naar een onderbreking in de buitenmuur woei gewoonlijk een frisschen bries.

Zoodra de zomerdagen aanbraken verplaatste zich de kring van praters naar het gazon, waar het jonge gras spoedig bedolven werd onder een laag van katjangdoppen, aangevoerd door het buitenslandschprekende deel van de varensgezellen. Het grasveld, dat bij regendagen geheel blank stond, is ons later ontnomen doordat het Bestuur ter ophooging een pleit *) sintels bestelde. Op dit terras werd toen tevens een vreemdsoortige bootendoos gebouwd, welke constructief een groote mislukking bleek te zijn.

Het toppunt van wanorde heerschte op de loods bij aankomst van de „Theodora" na afloop van de wedstrijden, in het bijzonder na die van het Jubileum van de Hoop. Dit schip vervoerde gedurende de nachtelijke vaart naar Delft, behalve de gebruikelijke last aan racebooten, koffers, dekens, kooktoestellen enz. een stel verfeeste passagiers, waarvan vele uit de luiken hingen en zich uitten op een wijze meer bij reizigers op zeeschepen in gebruik zijnde.

In den loop der tijden is veel van het strenge isolement van de raceroeierskamer verdwenen. Het feit dat hier ook een werkplaats voor Jaap ingericht werd, had tengevolge dat vele onbevoegden onder een voorwendsel binnendrongen, hetgeen vroeger als een zware overtreding beschouwd werd, waarop een zeer onaangename „lijf" straf stond. Deze mos, evenals het tewaterlaten van vervelende individuen, zal hopelijk op de nieuwe loods weer krachtig ter hand worden genomen, zoodat bij hen, die na vele jaren terug komen, het uiterlijk geen herinneringen meer zal wekken, doch dat zij aan dit het Oude Laga zullen herkennen.

*) Platboomdvaartuig.

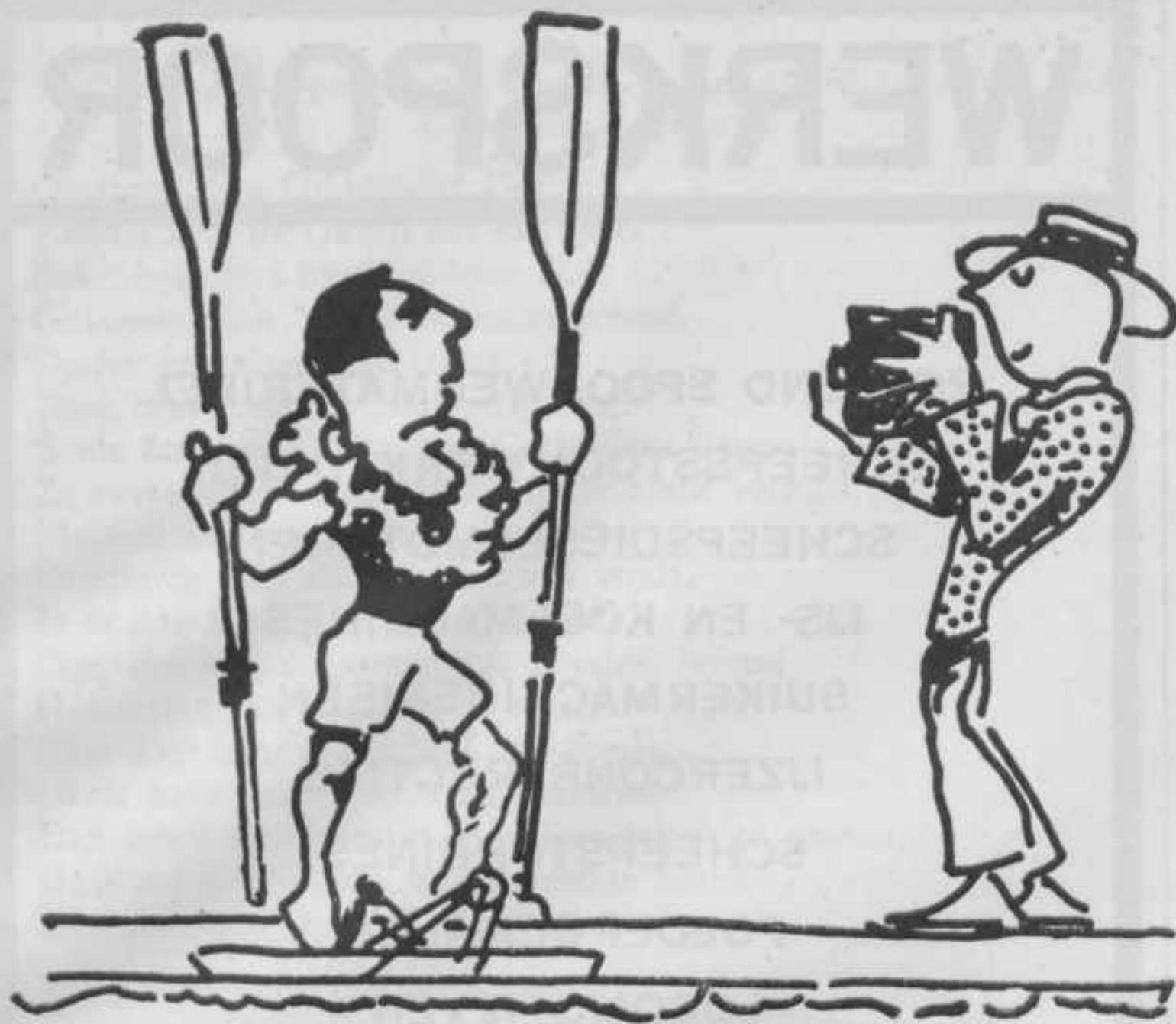

waarden bepaald en dag en uur vastgelegd van den wedstrijd tusschen de oude vieren der Kaninefaten en Batavieren op het meer Flevo.

Om den loop der gebeurtenissen goed te kunnen volgen is het noodig eenige aandacht te wijden aan de schoone Dina, wier vader, de moedige Dinus, zulk een tragischen dood gestorven was. Dina, bekend als de bloem der Germaansche jonkvrouwen, had een levendig nationaliteitsgevoel weten te bewaren, ondanks het feit, dat zij het grootste deel van haar leven onder Kaninefaten gesleten had en in de kringen, waarin zij zich als uitgaand jong meisje bewoog, vrijwel uitsluitend Kaninefatische jongelui ontmoette. Uit dien hoofde was het dan ook geen wonder, dat aan een jongen Kaninefatenzoon, Gajus, het geluk te beurt was gevallen haar hart te veroveren. Gajus stamde uit een der aanzienlijkste geslachten des lands en muntte niet zoozeer uit in lichaamskracht dan wel in sierlijkheid van bewegingen en radheid van tong. Door deze laatste eigenschap, samengaande met een gering lichaams-gewicht, was hij de man, die geroepen werd de verantwoordelijkheid over de stuurtoeven te dragen in den belangrijken landenwedstrijd.

Dina doorleefde zeer moeilijke dagen. Na den dood van haar vader was zij gevlucht en eenmaal aangekomen in haar vaderland was haar eerste impuls haar verlovings te verbreken. Als fiere Batavierendochter wilde zij alle banden verbreken met de vijanden van haar volk. De liefde voor haar land streed een zwaren strijd met haar liefde voor den welbespraakten Gajus. De beelden van haar vader en van den man, dien zij liefhad, leefden beide in haar even sterk. Zij bracht haar dagen en slapeloze nachten door in rusteloos zoeken en peinen en nog was zij niet tot een beslissing

EEN LIED ZONDER WOORDEN

1

3

2

4

5

HUP LAGAAI!

Wanneer de scheem're avondlucht
Mij 't huis verlaten doet,
'k Niet meer der menschen oordeel ducht
— 't Verlangen geeft mij moed —

Dan zie ik ieder meisje aan
Met liefdedronken blik,
Dat blijft dan lachend even staan:
Dat doet mijn Laga-strik.

Als op een strengen winterdag
Ik hui'v'rend huiswaarts ga
En niets mijn aandacht boeien mag
Dan 't kacheltje van mama,

Dan lonkt er menig maagdelijn
Mij toe met wulpsche lach.
't Is vreemd, wat of dat wel kan zijn,
'k Draag toch geen Laga-vlag!

HEPHAISTOS.

gekomen toen de dag aanbrak, die den grooten strijd zou geven om de eer van twee naties.

Bij het grauwen van den morgen, het was de tiende dag voor de Paascheesten, stond zij op van haar doorwoelde slaapstede en spoedde zich naar den oever van het meer Flevo. Duizenden stonden geschaard aan den kant om getuige te zijn van den roekamp en om de nationale ploeg door hun aanwezigheid tot de overwinning te prikkelen. Overal waren tentjes opgericht, waar spiritualia verkocht werden en hoewel Kaninefaten en Batavieren zeer wel doordrongen waren van den ernst van het oogenblik, maakten de eigenaars goede zaken, mede door de frissche temperatuur op den vroegen ochtend aan het water. Zoo kwam het, dat reeds voor het begin van den strijd een luidruchtige stemming aan den oever heerschte, die zich uitte in luid geschetter en gezwets over de verdiensten van de eigen ploeg. Soms moest de gewapende macht ingrijpen om hooglopende geschillen bij te leggen en eenmaal moest zij zelfs met geweld optreden om vechtende groepen te scheiden.

De schoone Dina had alle gezelschap afgewezen. Zij had geen lust te luisteren naar rouwbeklag, noch naar de hoogdravende taal, waarin men haar verzekerde, dat heden den dood van haar vader gewroken zou worden. Zij zocht een eenzame plek, waar niemand haar storen zou in haar droeve gepeinzen.

Plotseling viel een doodsche stilte over de menigte: het start-signaal had geklonken. Roerloos wachtten beide volken. De booten naderden. Toen barstte plotseling de zegezing der Batavieren los. De Batavieren leidden.

Maar plotseling verstomden de vreugdekreten. De Kaninefaten kwamen in een geweldig tempo opzetten en streefden hun tegen-

standers ter zijde. De menigte zweeg in angstige spanning. In razend tempo spurten beide ploegen. Daar loeide de Kaninefaten-zang uit de menigte op, de Batavieren lagen achter.

De laatste honderd meter

De schoone Dina was opgestaan en volgde den strijd met felle oogen. Zij had meegezongen den zegezing der Batavieren en zag nu met tergende zekerheid de overwinning in een nederlaag verkeerren.

Verdwenen was de twijfel in haar ziel, nu was zij de Batavieren-dochter, die leed onder de schande van haar volk. In dit uur van opperste wanhoop groeide in haar de kracht der martelares.

De laatste vijftig meter

De Kaninefaten liepen uit, met een halve lengte achterstand zwoegden de Batavieren. Toen was het, dat de schoone Dina met snelle slagen het water kliefde en zich wierp voor de vier der Kaninefaten.

Kreten van hoop en woede mengden zich tot één machtigen orkaan van geluid, die de ploeg der Batavieren aanhitste tot boven-menschelijke kracht.

De schoone Dina zag het angstvertrokken gelaat van Gajus, haar geliefde. Zij hoorde zijn stem in wanhoop roepen haar naam. Toen stuurde hij de boot uit de baan

Dina voelde de golven zich sluiten boven haar hoofd. Maar voordat het ruischende water het laatste geluid zou zijn, dat haar verdoofde ooren zouden hooren, voordat het laatste zonnelicht, dat haar brekende oogen zouden aanschouwen, versomberd was in de duistere diepte, hoorde zij de woeste zegezing der Batavieren, de wilde jubelkreten van de overwinning van haar volk.

Dit was het einde van de eerste Varsity.

B. A. v. N.

O nmiddellijk kan
 d o r
 O n s
 k e r k a b e l e n
 k e r d r a a d u i t
 g r o t e
 v o r r a a d g e l e v e r d
 w o r d e n

N K F

**N.V. NEDERLANDSCHE
KABELFABRIEK DELFT**

**N. V. HAZEMEYER
HENGELO**

Speciaalfabriek
 — van —
 Electrische
 Sterkstroomapparaten
 voor Hoog- en
 Laagspanning

WERKSPoor

ROLLEND SPOORWEGMATERIEEL
 SCHEEPSSTOOMWERKTUIGEN
 SCHEEPSDIESELMOTOREN
 IJS- EN KOELMACHINES
 SUIKERMACHINERIEËN
 IJZERCONSTRUCTIES
 SCHEEPSTURBINES
 POLDERGEMALEN
 LOCOMOTIEVEN
 STOOMKETELS

AMSTERDAM

Technische Handelmaatschappij N.V. A. A. M. IJ.
 Alkmaar, Nassauplein, Tel. 719 :: Amsterdam, Raadhuisstraat 46, Tel. 44104 en 44105
 LUCHTVAART-, SCHEEPVAART- EN INDUSTRIEBENODIGDHEDEN

SPECIALITEITEN:

PALMOEREN.

De veiligste moerzekeringen. In gebruik bij o.a. de Nederlandse Spoorwegen, de Militaire Vliegdiens, Firma's STORK, H. E. E. M. A. F. te Hengelo, enz.

SAXA-ISOLATIEMATERIAAL

tegen trillingen van zware en lichte machines en tegen geluidstrillingen.
 In gebruik bij vele groote bedrijven.

ELVERSON-OSCILLOSCOPE.

Contrôle van de bewegingen van sneldraaiende machines.

oud-noorsche zang.

(Onlangs opgegraven en ter gelegenheid van het Laga Lustrum vertaald).

Omringd van Goddelijke Glorie
Leeft Laga: de Godin der Historie.
Sokvabek heet haar schoone Hal,
Gebouwd van 't glinsterendst kristal,
Onder een vloeiende rivier,
Daag'lijks toeft en peinst zij hier.
Soms komt er Odin, haar Goddelijke gemaal;
Ze vertelt hem dan een of ander sterk verhaal,
Meestal uit den ouden tijd,
Omdat ze zich daar geheel aan wijdt.
Is ze dan klaar met zoo'n verhaal
Dan drinken ze samen uit gouden bokaal
Het water van den koelen vloed
(Dat doet haar droge keel dan goed).
Heeft haar man haar weer verlaten
Dan heeft ze niemand meer om tegen te praten,
Haar schoone hoofd met de roode haren
Kan dan zoo somber voor zich staren.

Zoo kennen alle Goden Lagaai
Ze roemen haar schoonheid, haar leven vinden ze saai.
Maar geen van hen die notie heeft
Van het groote mysterie dat in haar leeft.
D' openbaring heeft hen verstomd doen blijven
De volgende regelen zullen 't beschrijven.

De zon was nauwelijks opgegaan
Of Laga trok haar feestjurk aan.
't Was der dwergen kunstenaars werk!
(Origineel, mooi, maar toch heel sterk)
Verblindend rood van gekookte kreeftenschalen,
Hier en daar wat bloed korallen;
Enfin, een kleeding Laga waardig
('t Stond haar allemachtig aardig).
Ze had dan ook wel reden om eens mooi te zijn
't Was vandaag haar 50ste vereeuwdsfeestijn.
Hoewel deze leeftijd ten hoogst ongewoon,
Toch had ze nog al haar vrouwelijk schoon.
Dien dag kwam heel de Goden elite
En maakte bij haar een vereeuwdsdag visite.
D' eerste was haar geliefde Gemaal
Alvader, Odin, en in schoone taal
Gedikt met gebaren en Goddelijke Gratie
Donderde hij een felicitatie.
Laga hoorde hem welwillend aan,
Maar kon de verzoeking niet weerstaan
Hem te doen voelen dat ze had verwacht,
Dat hij wel iets zou hebben meegebracht.
Odin zag op haar gelaat (vuurrood van bloes) neer,
En zei: Maar kindlief op onze leeftijd is dat toch geen mos meer.
Laga gedroeg zich na deez' teleurstelling flink,
Maar toch veegde z' een traan weg met haar pink.

Er werd gebrouwd van 't rivierwater een bowl
En 't werd een echt geanimeerde jool.
Vroeg in den middag kwam Aegir, de kwade,
Norsch feliciteerde hij en excuseerde Ran, zijn gade;
Drukke bezigheden zouden haar verhinderen
In verband met zorgen voor haar kinderen.

WAANZIN.

Daar vraagt mij op zekeren dag de hoofdredacteur van „de Spiegel” of ik genegen ben iets voor het Laga-nummer van zijn blad te schrijven.
Maar lezer, geen willekeurig verhaaltje, neen, één dat in eenigszins zichtbaar verband met roeisport staat.
Eilieve, dat is geen gemakkelijke taak voor mij.
Ik heb n.l. nog nooit geroeid, ja zelfs zou ik U, indien gij mij daarnaar vraegt, U het verschil tusschen een gladde en een overnaadsche boot slechts met veel moeite kunnen uitleggen.
Evengoed had de redactie van het „Maandblad der Nederlandsche Huisvrouwen” of die van de „Proletarische Vrouw” mij om een bijdrage voor haar blad kunnen vragen; ik zou er evenzeer mee hebben ingezet, aangezien ik noch vrouw, huisvrouw of proleten ben, alleen slechts Nederlander.
En dit is niet voldoende.
Bovendien, is er eenige romantiek in 't raceroeien? Neen.
Hoe kan men dan in Godsnaam van mij verlangen dat ik een verhaaltje, een fantasie-verhaaltje, een klein-beetje-schand-verhaaltje ga schrijven?
't Is moeilijk, om niet te zeggen heelemaal onmogelijk.
Want stelt U zich eens voor, dat ik U iets naar 't volgend recept zou gaan opdisschen?
Boy (God, god, wat is dat toch een pracht naam voor een geliefde jongen) houdt van Kitty. (De naam voor het meisje uit 't

En Laga, lieflijk als altijd,
Sprak: „Och, zeg dat 't me erg spijt.”
Maar in haar binnenst voelde zij de hatelijkheid,
't Was immers altijd Ran haar nijd,
Dat zij in schoonheid Laga niet kon evenaren,
En om die wrok wat te bedaren,
Probeerde ze Laga steeds te hinderen
Door protsig te pronken met haar kinderen.
Want Laga, die geen kinderen teelde
Was immers verstoken van moederweelde.

Er kwamen nog Goden, groot in tal
We noemen slechts Balder, Thor, en de goudtandige Heimdall.
Maar voor der Goden visite's end
Ontstond er nog een vermakelijk incident.
Zonder begrip van eenige vormen
Kwam Njord brutaalweg binnenstormen.
Hij riep: „O Goddelijke van deez' rivier
Doe mij ijlings een plezier,
Mij dorst zoo, van een erge kater,
Breng mij snel een kroes met water.”
Alle Goden hun lach verbeteren:
Van 't feest bleek Njord niets afteweten;
En Balder bulkte van de pret:
„Zeg zet eens af die zeegraspet,
Weet jij niet dat we Laga's eeuwdag vieren
Kom toon eens gauw je goede manieren.”
God Njord geheel en al beteuterd,
Heeft toen maar snel excuses geleuterd.
Als laatste bezoeker eindelijk dan
Kwam tóch Laga's haatster, de hondsche Ran.
Ze lispelde weer van zorg voor al haar schoone spruiten;
Ach Laga was geen moeder, en stond daar zoo buiten....

Dit was haar te erg... een verscheurende kreet,
Zoodat 't kristal der wanden spleet,
De rotsen plotseling open gapen....
Een horde roode mannen en knapen;
Een trad naar voor en riep: „Moeder wat wilt ge van ons.”
De Goden mompelden binnensmonds.
Odin kreunde in alle tonen
Bij het zien van al zijn zonen.
Want ook hij kwam nu te weten, dat
Hij zulk een talrijk kroost bezat.
„Laga sprak temidden van de Godenrij:
Deez' al zijn zonen van Odin en mij.
Slechts mijn jongsten hier ontbreken,
Zij toeven in 't Noorden in barre streken.
Al mijn kroost zend ik daar, om te leeren
Strijden en gevaren trotseeren.
En zijn zij na jaren daar volleerd
Dan komen ze tot mij teruggekeerd.
Maar diep in d' aard zijn zij dan verborgen
Om slechts voor mijn Hal en rivier te zorgen.
Zij zijn het die maken dat deze Hal
Ten eeuwigden dage glinsteren zal.
Zij zijn het, mijn Zonen, luister Ran,
Door wie deez' stroom steeds stroomen kan.”
Toen zweeg zij; in d' ondergaande zonnegloed,
Stond Laga trotsch, zoo rood als bloed.
Vol eerbied weken de Goden uiteen.
Laga was met haar zonen alleen.

genre romans: de held harer droomen, uws broeders vrouw.
Lang leve Gertie S. de Wentworth James, Hedwig Courts-Mahler enz. enz.).

Verder houdt Kitty van Boy.
Jammer genoeg apprecieeren Pa en Ma Kitty Boy niet al te zeer.
Boy is raceroeier. Oude acht.
Europeesche kampioenschappen. Luzern. Kitty met Pa en Ma ook in Zwitserland. Zien, toevallig natuurlijk, de beslissing van de achten. Boy's ploeg ligt eenige lengten achter.
Boy (slag) ziet Kitty. Zet spurt in.
Trekt zich rot. Rotter.
De boot vliegt door 't water.
Hard. Nog harder.
Boy wint.
Wilhelmus, kransen, journalisten, fotografen, feesten.
Pa Kitty vindt Boy opeens een reuzejongen.
De rest volgt vanzelf.
Hoe vindt ge deze „Roman van een slag”. Lezer?
Wellicht is 't bovenstaande, vermeerderd met een most-exciting klauterpartij in de Alpen, een zelfmoord met morfine, een echt-genoot cocu, geschikt voor een Amerikaansch film-scenario.

Werkelijk, er zijn geen vertelseltjes over raceroeiers te maken.
't Is waanzin.
Heelemaal waanzin.

Het hoofdnummer der VARSITY werd in 31 achtereenvolgende jaren in door ons gebouwde racegieken gewonnen.

De Kaiserpreis te Berlijn werd in 10 achtereenvolgende jaren in racegieken van ons gewonnen.

Het meetreglement in Scandinavië voor Yole de mer werd in 1909 veranderd omdat niemand de concurrentie tegen onze naar Copenhagen geleverde vierriems-giek „Scandia” aandurfde.

De verder met onze booten behaalde prijzen loopen in te vele duizendtallen om deze hier te kunnen vermelden.

DEICHMANN & RITCHIE
STRAATWEG 127 — HILLEGERSBERG (Z.-H)

GERH. DEICHMANN
OAR-SCULL DEPARTMENT
OF
DEICHMANN & RITCHIE

IN 1926 WERDEN GEWONNEN:

Varsity hoofdnummer door Laga.
(Een schitterend attest hierover ter inzage).

Hoofdnummer op de Hollandia.

Verschillende nummers op de Koninklijke.

Tevens in Duitschland werden in de laatste 3 jaren verschillende groote prijzen gewonnen

LEVERINGEN DOOR DE GEHEELE WERELD
CONCURREERENDE PRIJZEN
— KORTE LEVERTIJD —

